

uiścić w życie całość zaliczki albo jej część odpowiadającą równowartości zboża, nie dostarczonego w ramach ustalonego rocznego planowego skupu zboża za rok gospodarczy 1950/51.

3. Równowartość jednego kwintala żyta i pozostałych zbóż dla celów, określonych w ust. 2, przyjmuje się według cen zboża, płaconych producentowi w roku gospodarczym 1950/51 przez punkt skupu, właściwy dla miejsca położenia gospodarstwa rolnego.

§ 4. Całość lub część zaliczki płatna w życie (§ 3 ust. 2) nie może być uiszczona w gotówce. Kwoty wpłacone na poczet zaliczki płatnej w życie nie podlegają zwrotowi; będą one zarachowane na podatek gruntowy wymierzony za rok 1951 lub na inne należności, oparte na wymiarze tego podatku.

§ 5. W sprawach poboru zaliczki w życie (§ 3 ust. 2), nie uregulowanych niniejszym rozporządzeniem, stosuje się odpowiednio przepisy § 5 i 6 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 3 lipca 1950 r. w sprawie obowiązku uiszczenia przez niektóre kategorie gospodarstw rolnych podatku gruntowego w ziemiopłodach (Dz. U. R. P. Nr 27, poz. 254) oraz przepisy wydane na podstawie tego rozporządzenia.

§ 6. Wykonanie rozporządzenia porucza się Ministrom: Finansów, Rolnictwa i Reform Rolnych oraz Handlu Wewnętrznego.

§ 7. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą obowiązującą od dnia 1 stycznia 1951 r.

Prezes Rady Ministrów: *J. Cyrankiewicz*

11

ROZPORZĄDZENIE PREZESA RADY MINISTRÓW

z dnia 3 stycznia 1951 r.

w sprawie wywozu mienia ruchomego z obszaru Ziemi Odzyskanych.

Na podstawie art. 66 dekretu z dnia 13 czerwca 1946 r. o przestępstwach szczególnie niebezpiecznych w okresie odbudowy Państwa (Dz. U. R. P. Nr 30, poz. 192) zarządza się, co następuje:

§ 1. Uchyla się moc obowiązującą rozporządzenia Ministra Ziemi Odzyskanych z dnia 17 lutego 1948 r. w sprawie zakazu wywozu mienia ruchomego z obszaru Ziemi Odzyskanych (Dz. U. R. P. Nr 11, poz. 82 oraz Nr 49, poz. 376).

§ 2. 1. Wywóz poniemieckich maszyn, narzędzi i urządzeń technicznych z obszaru Ziemi Odzyskanych wymaga zezwolenia prezydium właściwej wojewódzkiej rady narodowej.

2. Przepis ustępu poprzedzającego nie stosuje się do maszyn, narzędzi i urządzeń technicznych, które:

- 1) znajdują się w posiadaniu jednostek gospodarki społecznej albo
- 2) nadają się do wykorzystania wyłącznie dla celów gospodarstwa domowego.

§ 3. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą obowiązującą od dnia 1 stycznia 1951 r.

Prezes Rady Ministrów: *J. Cyrankiewicz*

12

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA FINANSÓW

z dnia 8 stycznia 1951 r.

w sprawie terminu wpłacania wkładów oszczędnościowych przez uczestników funduszu B-rolnictwa Społecznego Funduszu Oszczędnościowego.

Na podstawie art. 23 ust. 5 ustawy z dnia 30 stycznia 1948 r. o obowiązku społecznego oszczędzania (Dz. U. R. P. z 1948 r. Nr 10, poz. 74, Nr 36, poz. 256 i Nr 52, poz. 415 oraz z 1949 r. Nr 7, poz. 42 i Nr 21, poz. 136) zarządza się, co następuje:

§ 1. Podatnicy, opłacający za rok 1950 podatek gruntowy od podstawy opodatkowania przekraczającej 240 tysięcy dotychczasowych złotych w stosunku rocznym, obowiązani są bez wezwania organu finansowego

uiścić w terminie do dnia 28 lutego 1951 r. na poczet rocznego wkładu oszczędnościowego na rok 1951 kwotę, stanowiącą 60% rocznego wkładu oszczędnościowego, ustalonego na rok 1950.

§ 2. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą obowiązującą od dnia 1 stycznia 1951 r.

Minister Finansów: *K. Dąbrowski*

13

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SPRAWIEDLIWOŚCI

z dnia 3 stycznia 1951 r.

w sprawie trybu ujawniania w księgach wieczystych przeliczenia wierzytelności hipotecznych.

Na podstawie art. 8 ust. 4 ustawy z dnia 28 października 1950 r. o zmianie systemu pieniężnego (Dz. U. R. P. Nr 50, poz. 459) zarządza się, co następuje:

§ 1. Sady, prowadzące księgi wieczyste, dokonywają przeliczenia wierzytelności hipotecznych w wykonaniu art. 8 ustawy z dnia 28 października 1950 r. o zmianie systemu pieniężnego (Dz. U. R. P. Nr 50, poz. 459), stosując w odpowiednich przypadkach przepisy rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 28 października 1950 r. w sprawie określenia stosunku przeliczenia niektórych zobowiązań (Dz. U. R. P. Nr 50, poz. 461 i Nr 51,

poz. 471), i ujawniają w księgach wieczystych, dokonane przeliczenie.

§ 2. Przeliczenie (§ 1) może być dokonane na wniosek lub z urzędu.

§ 3. Przeliczenie z urzędu dokonane będzie jedynie, gdy przedmiotem nowego wniosku o wpis jest już istniejąca hipoteka lub gdy przedmiotem wniosku jest wpis hipoteki na mocy aktu zeznanego przed dniem 30 października 1950 r. w złotych dotychczasowych. Przepisu o przeliczeniu z urzędu nie stosuje się, gdy już istnieje

jąca hipoteka jest przedmiotem wniosku o wpis wykreślenia.

§ 4. Jeżeli zachodzi wątpliwość co do stawki przeliczenia, którą należy zastosować, sąd przeprowadzi stosowne dochodzenie co do okoliczności, od których zależy zastosowanie właściwej stawki.

§ 5. Postępowanie w przedmiocie przeliczenia z urzędu nie podlega opłacie od wpisu. Przy przelicze-

niu na wniosek nie pobiera się opłaty od wpisu, gdy wniosek o przeliczenie jest połączony z innym wnioskiem o wpis.

§ 6. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą obowiązującą od dnia 30 października 1950 r.

Minister Sprawiedliwości: *H. Świętkowski*

14

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SZKÓŁ WYŻSZYCH I NAUKI

z dnia 9 grudnia 1950 r.

w sprawie zmian organizacyjnych w niektórych szkołach wyższych.

Na podstawie art. 20 dekretu z dnia 28 października 1947 r. o organizacji nauki i szkolnictwa wyższego (Dz. U. R. P. Nr 66, poz. 415) zarządza się, co następuje:

§ 1. Tworzy się następujące katedry wraz z połączonymi z nimi zakładami naukowymi:

- 1) w Szkole Głównej Gospodarstwa Wiejskiego w Warszawie na Wydziale Leśnym — katedrę ekonomiki leśnictwa;
- 2) na Uniwersytecie Jagiellońskim na Wydziale Leśnym — katedrę ekonomiki leśnictwa;
- 3) na Uniwersytecie Marii Curie-Skłodowskiej w Lublinie na Wydziale Rolnym — katedry: 1) ekonomii politycznej, 2) polityki agrarnej;
- 4) na Uniwersytecie Poznańskim na Wydziale Leśnym — katedry: 1) botaniki leśnej, 2) miernictwa, 3) ogólnej hodowli lasu, 4) użytkowania lasu, 5) technologii drewna, 6) zarządzania lasu, 7) gleboznawstwa;
- 5) na Uniwersytecie Warszawskim: 1) na Wydziale Humanistycznym — katedrę fonetyki, 2) na Wydziale Weterynaryjnym — katedrę położnictwa i patologii rozrodu.

§ 2. Przemianowuje się następujące katedry wraz z połączonymi z nimi zakładami naukowymi:

- 1) w Szkole Głównej Gospodarstwa Wiejskiego w Warszawie: 1) na Wydziale Rolniczym katedrę ekonomiki gospodarstw wiejskich — na zespołową katedrę ekonomiki socjalistycznych przedsiębiorstw rolnych,

2) na Wydziale Ogrodniczym katedrę uprawy i hodowli warzyw — na katedrę warzywnictwa;

2) na Uniwersytecie Jagiellońskim na Wydziale Rolniczym katedrę towaroznawstwa rolniczego — na katedrę technologii rolnej;

3) na Uniwersytecie Marii Curie-Skłodowskiej w Lublinie na Wydziale Rolnym katedrę ekonomiki rolniczej — na zespołową katedrę ekonomiki socjalistycznych przedsiębiorstw rolnych;

4) na Uniwersytecie Warszawskim na Wydziale Humanistycznym katedrę filologii indyjskiej — na katedrę filologii ludów Azji Środkowej.

§ 3. Związa się następujące katedry wraz z połączonymi z nimi zakładami naukowymi:

1) w Szkole Głównej Gospodarstwa Wiejskiego w Warszawie: 1) na Wydziale Leśnym — katedrę polityki ekonomicznej i 2) na Wydziale Rolniczym — katedrę handlu rolniczego i spółdzielczości;

2) na Uniwersytecie Jagiellońskim na Wydziale Leśnym — katedrę ekologii i klimatologii;

3) na Uniwersytecie Poznańskim na Wydziale Rolniczym — katedrę gleboznawstwa.

§ 4. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą obowiązującą od dnia 1 września 1950 r.

Minister Szkół Wyższych i Nauki: *A. Rapacki*

15

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA HANDLU WEWNĘTRZNEGO

z dnia 2 listopada 1950 r.

w sprawie obrotu zbożem i głównymi przetworami zbożowymi.

Na podstawie art. 2 ust. 2 i art. 4 dekretu z dnia 5 sierpnia 1949 r. o reglamentacji niektórych surowców, półfabrykatów i wyrobów gotowych (Dz. U. R. P. Nr 46, poz. 341) zarządza się, co następuje:

I. Przepisy ogólne.

§ 1. Zbożem — w rozumieniu niniejszego rozporządzenia — jest pszenica, żyto, jęczmień, owies, kukurydza, gryka i proso.

§ 2. Za główne przetwory zbożowe uważa się wszelkiego rodzaju mąki, kasze i płatki, uzyskane ze zboża.

§ 3. 1. Ilekroć w niniejszym rozporządzeniu jest mowa o hurtowych dystrybutorach, rozumie się przez to:

- a) przedsiębiorstwo państwowe pod nazwą „Centrala Spożywcza“ oraz
- b) Centralę Rolniczą Spółdzielni „Samopomoc Chłopska“ i powiatowe związki gminnych spółdzielni „Samopomoc Chłopska“.

2. Ilekroć w niniejszym rozporządzeniu jest mowa

o detalicznych odbiorcach, rozumie się przez to uspołecznione organizacje detalicznego handlu głównymi przetworami zbożowymi, zakłady żywienia zbiorowego oraz osoby prowadzące piekarnie i inne spółdzielcze i prywatne wytwórnie wyrobów mącznych oraz prywatne sklepy detalicznej sprzedaży głównych przetworów zbożowych.

§ 4. Obrót zbożem i głównymi przetworami zbożowymi odbywa się w ramach narodowych planów gospodarczych.

§ 5. 1. Główne przetwory zbożowe mogą być przedmiotem obrotu, jeżeli odpowiadają obowiązującym typom przemiału oraz normom jakościowym (standardom).

2. Główne przetwory zbożowe, pochodzące z przemiału gospodarczego nie mogą być przedmiotem obrotu.

II. Obrót zbożem.

§ 6. 1. Skup i sprzedaż zboża powierza się na zasadzie wyłączności przedsiębiorstwu państwowemu „Polskie Zakłady Zbożowe“.